

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
Bd Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 8 după amiază.

Note zilnice

N'avem număr festiv...
Apărem de Crăciun — și cu siguranță și de Anul Nou, — tot numai în patru pagini...

Nu ne este însă rușine cu sărăcia noastră, — sărăcia românească depe fașia de pământ dela granița apuseană!

„Ecoul” nefiind (și n'are să poată fi niciodată cu structura sa, cu tradiția lui), în solda vr' unui partid sau om politic, hotărât lucru, trebuie să se zbată în aceleași necazuri care i frământă pe cetătorii săi, — pârghia lui de rezistență.

Când pe abonații noștri îi grămădesc nevoi, mai urgente de împlinit, e firesc să nu ne poată plăti la timp abonamentele și s'o ducem greu cu toții...

Dar aceste lipsuri nu ne sperie, — nu ne desarmează. Suntem prea înfrățiți cu necazurile ca să ne mai demoralizeze, — ci dimpotrivă!

În ciuda tuturor nevoilor prin cari am trecut și a nenumăratelor piedici pe cari a trebuit să le doborâm, am reușit totuși, să realizăm acest mic cotidian.

O fi el modest, ca format; i-o fi lipsind serviciul complet de știri „din întreaga țară și din străinătate”... Iasă, nu credem să existe chiar adversar, loial, care să conteste „Ecoul”-ui, că nu este un adevărat organ de opinie dărză românească și că, a existat problemă, care a interesat regiunea de țară în care trăim, să nu fi fost desbătută deschis, cu curajul cel mai neînfricat; sau că i am slăbit pe agenții Budapestei măcar un moment, să-i lăsăm să-și facă meșteșugurile, — la fel și pe slugile lor!

Și dacă am fi reperat numai în parte succesul atitudinii noastre, (dar, slavă domnului! că trecutul de aproape zece ani al „Ecoul”-ui e bogat cum nu se mai poate în victorii de acest gen), tot n'ar însemna că ne-am irosit zadarnic și n'am reușit a ne face datorită, — mai cu seamă cu redusele noastre posibilități de împlinire.

Aceasta fiind starea noastră cea reală, ușor se poate bănuie ce ar însemna „Ecoul” cu pagini sporite, cu perfecțiunile care-i lipsesc.

Să nădăjduim însă, că Nașterea Domnului nostru Isus Christos va aduce o viață nouă și pentru toți aceia cari slujim o credință pe acest hotar și că, laolaltă cu cetătorii noștri, vom ajunge cândva zile mai bune!

Atunci și micul cotidian de astăzi va fi la înălțimea tuturor cerințelor și, atingând perfecțiunea, va năzui să se extindă pe întregul cuprins al Transilvaniei.

La puzderia de cotidiane minoritare, aproape toate inspirate de Budapesta, se impune să avem un organ exemplar de viguro, care să țină și mai temeinic piept provocărilor și tuturor uneltirilor subversive.

Dozați de același optimism care ne a călăuzit până în prezent, credem că, tot „Ecoul” va fi cotidianul de mâine dorit de întreaga românie conștientă, a provinciei transcarpatine.

Const. I. Ștefănescu

Crăciunul lui...

Vați săturat de a'de-a articole lacrimogene cari se scriu în preajma evenimentelor din domeniul credinței singurele cari ne mai trezesc sufletul sau îl mai înmoaie. îl mai încălește puțin și îl dirigează, îl scoate la lumină din colțul unde s'a ascuns de frica lumii sau copleșit fiind de prea multe încercări și atacuri.

Și cu toate acestea, tocmai fiindcă sufletul se ridică acum la suprafață întinzându-și tentaculele după o adiere de vorbă caldă și blândă, tocmai pentru că vrea liniște, acest suflet, prins la vedere, e năpădit de multe ghioare cari se agață de el, îl sfârteacă, îl săremțuesc, vor să se facă simțite, să-și descarcă veninul acumulat de atâta timp fără posibilitate de descărcare pentru că n'avea cine să-l primească: sufletul se ascunsese.

Vați săturat de „exemple” și de „cazuri”. Vreți ca în aceste câteva zile să vă urlați tot ce-ați uitat, să îndăbușiți cu strigăte de petrecere geamătele din voi, să lăsați conștiința sub rufăria pe care-ați schimbat-o și să puneți cu toată convingerea: „Să ne trăim viața!”

Un om și-a lărat vinele căci n'avea câteva sute de lei cu ajutorul cărora și-ar

fi putut aranja o viață liniștită obținând un post.

Dar ce vă pasă? De aștia sunt azi cu miile! Voi să petreceți! Vine carnavalul. Petreceți... Cu disperare!...

Dinu Călin

D. Lucian Costin, așa și pe de dincolo..

de George Luca

La Caransebeș apare o revistă — „Banatul Literar” — din care ne-a căzut și nouă în mână numărul de pe luna Octombrie. Director al acestei reviste este periculosul poligraf d. Lucian Costin, care după ocupația sa burgheză ni se pare că e profesor secundar. „Banatul Literar” are pe coperta din față de șapte ori numele d-lui Lucian Costin: odată în calitate de director, numele fiindu-i cules la locul respectiv cu impresiunea mărimii de doi cicero, iar de șase ori la sumar, în calitate de colaborator. Pe verso mai întâlnim odată numele d-lui Lucian Costin, iar în pagina treia, unde se repetă titlul și adresa revistei, îl mai vedem de două ori, în următorul chip: Director: Lucian Costin, Redacția: Lucian Costin, Caransebeș. De câte ori s'a mai re-

petat numele d-lui Lucian Costin în cele vreo 40 de pagini ale revistei sale, mărturisim că... n'am avut răbdarea necesară să urmărim. Un lucru e cert: d. Lucian Costin nu va muri de prea multă modestie...

D. Lucian Costin e multilateral. Adună folklor, compune poezii, scrie amintiri, face recenzii și abordează chiar genul mai pretențios al studiului literar. (În numărul de pe Octombrie al revistei d-sale, de exemplu, scrie despre: „Estetica constructivismului în arta poetică”).

Să vedem cum scrie d. Lucian Costin. Cităm o parte din necrologul regretatului profesor universitar G. Bogdan-Duică, cu care d. Lucian Costin se laudă că ar fi fost în raporturi de mare intimitate, de vreme ce răposatul i-ar fi spus cu o ocazie oare-

omoruri, dar că a fugit „într-o trăsură cu patru cai”.

Vasăzică, un criminal ordinar.

Și astăzi reprezentant al Ungariei în fața lumii întregi...

Nici că se putea alege mai bine omul. Ungur standard, sută a sută (cu toate că e svab de origină).

Și — după cum am mai atras atenția — cu acest criminal de rând care mai are la activul său și un grav și personal amestec în falsificarea de bani străini, cu acest specimen lipsit de orice scrupul și de orice sentiment omenesc, de orice sentiment de onoare, și cu acest imberb rău crescut și încăpăținat, stau la aceeași masă atâția onorabili reprezentanți ai unor națiuni oneste?

Dacă guvernul maghiar e atât de ușuratic, inconștient sau pervertit încât, fără a-i cerceta trecutul, sau — cu atât mai rău! — cunoscând faptele cari înegresc, ca o pată de cernelă, trecutul acestui criminal, ține totuși să

se reprezinte prin el, credem că reprezentanții celorlalte state trebuie să se simtă jigniți că au fost puși în situația de a discuta cu un astfel de individ și să ia atitudine în viitor.

Căci dacă acest criminal, care se numește „Excelența sa domnul” Tibor Eckhardt, va mai fi pus pe aceeași treaptă morală cu domnii Eden, Laval, Titulescu și ceilalți membri reprezentanți în Liga Națiunilor, nu mai știu ce și în cine să credem. Ungaria poate să se compromită — adică, nu poate mai mult, — dar nu se poate permite ca cel mai înalt for internațional să-și compromită prestigiul tolerând în sânul său criminali fugiți de răspundere și falsificatori condamnați salvați de pedeapsă.

Avem puține nădejdi — cunoscând pe unguri — că guvernul dela Budapesta își va înlocui, de bună voie, reprezentantul, dar nu ne îndoiim că Liga Națiunilor va excomunica pe criminalul Eckhardt.

P. Selegeanu

LĂMURIREA...

În primele noastre articole în care ne ocupam de discursul d-lui lamandî ca de-o bombă care la explozie a răspândit gaze asfixiante imputuroșind pestilențial atmosfera din jurul dimisale am spus că o parte bună tot are scandalul provocat de inconștienta afirmații ale celui ce se numește încă ministrul lamandî: aceea de a fi ridicat problema reromânizării orașelor pe un plan mai vizibil impunând-o spre rezolvare, grăbindu-i o rezolvare

ce-ar fi întârziat prea mult deși e atât de necesară.

Iată că și „Curentul”, chiar sub semnătura directorului său publică un articol în care cere guvernului să-și lănuirească metodele preconizate în politica sa de afirmare a drepturilor românești.

Credem că vacanța de sărbători nu este un motiv de o lăsa ca acest deziderat imperativ al câtorva orașe să se moleșească.

care: „Să știți Costine, că am să trăiesc încă mult”. Iată citatul din necrologul cu pricina:

„Dar anii trecuți repede și două boli se furisară în „muntele de om”, care era Gheorghe Bogdan-Duică. O flebită la picior îl demontase din mersul normal, greu și măsurat. Iar un diabet își căută după mulți ani un culeș mai sigur în corpul, ce rezista eroic. (În ce culeș... mai nesigur o fi fost diabetul înainte? — d. Lucian Costin nu ne spune). Cordul trebui să-l cedeze suferind ca prima și ultima jertfă, luptând dărz cu arma cataplasmei împotriva morții, ce îl urmărea ca o sibietă(?) pe străzile Brașovului în seara de 20 Septembrie 1934 până la mansarda monotonă a unui hotel din Brașov.

„Singur în cameră!” „Silueta îi rânjește prima dată... iar Bogdan-Duică a repezit-o cu spada sa... o spadă... o cataplasma pe inimă, nevoind să-i dea morții — siluetei imperioasă jertfă... și cu mâna ocroitoare a inimii (sic!) se culecă... Dar silueta se apropie din nou, îi desface mâna de pe

piept și-l galvanizează cu eterul ei. Bogdan-Duică mai rezistă, în cele din urmă scoate din nou spada... cataplasma, ca să alunge silueta, ce întinse degetele osoase și lunguroase spre obsedatul captiv, până ce îl cuprinse și din brațele ei îl așează încetitor pe patul tăcerii și al veșniciei aspirându-i duhul victiei depe buzele mute și sărutate de ea, lăsându-i doar spuma cleioasă în colturile lor...

„Acestea au fost ultimile momente ale vieții lui Gh. Bogdan-Duică. Acesta e omul dispărut din rândurile celor vii!” Etc., etc.

N'am vrea, iubite cititor, să-ți închipui că noi avem de împărțit ceva cu d. Lucian Costin, pe care nu l-am văzut niciodată în viața noastră, nu știm dacă e nălt, dacă e scund, dacă e sâten, dacă e blond (s'ar putea să fie... blond!), dacă e frumos, dacă e urât ș. a. m. d. Să nu crezi deci, iubite cititor, că citatul nostru n'ar fi exact: toate aherațiile incoherente de mai sus, inclusiv „spuma cleioasă” (Continuarea în pagina II).

Cazul Iamandi

Sedința extraordinară a Comitetului central al „Ligii Antirevizioniste“

— S'a cerut dezavuarea și demiterea ministrului V. Iamandi —

Comitetul central al „Ligii Antirevizioniste Române“ s'a întrunit Sâmbătă, la ora 5 d. a., în sedința extraordinară spre a examina situația creată de declarațiile nenorocite făcute de ministrul de stat Victor Iamandi, în calitate de reprezentant al guvernului, la discuția proiectului de răspuns la Mesaj.

Sedința s'a ținut sub președinția d-lui Stelian Popescu.

Au luat parte d-nii: prof. dr. Gh. Marinescu, arh. Petre Antonescu, prof. dr. Dragomir Hurmuzescu, prof. Gh. Țițeica, prof. Marin Ștefănescu, Romulus Seisănu, Ștefan Brădăroiu, Jean Zaharof, general Gh. Jitianu, D. V. Toș, Gr. Trancu-Iași, D. R. Ioanășescu, A. D. Florescu, prof. Sabin Măndăla, Chiriță Vasilescu, general D. Rădulescu, Condurachi, Al. Popescu Necșeuș, general C. Dragu, Gh. Dumitrescu, Gh. Ștefănescu, maior Gh. Angelescu și G. Lungulescu.

În urma discuțiilor și a propunerilor făcute, s'a dat următorul comunicat:

„Comitetul Central al Ligii Antirevizioniste Române“, întrunit astăzi 22 Decembrie pentru a discuta declarațiile făcute de d. Victor Iamandi, ministrul de stat, în sedința dela 17 Decembrie, constată că:

1. Declarațiile d-lui ministru Victor Iamandi, făcute în numele guvernului în parlamentul țării, contrazic adevărul istoric și deci drepturile legitime și imprescriptibile ale neamului românesc asupra teritoriului său străvechi dintre Tisa și Carpați și, prin nesocotirea celei mai fundamentale legi morale, — a patriotismului, — echivalează cu o trădare de neam.

2. Aceste declarații, care nu și au precedent în analele parlamentului sau ale vieții noastre publice, — prin caracterul lor inconstient, — n'au altă justificare decât de a servi de instrument revizionistilor maghiari — dușmanii ireductibili ai națiunii și ai statului român.

3. Prin manifestările care le-au urmat și prin caracterul lor, pe cât de grav pe atât de incalificabil, aceste declarații rămân cea mai sfruntată pângărire adusă integrității noastre trecut istoric, suferințelor milenare ale românismului în luptă cu tirania maghiară, și sfidează sublimile jertfe ale nenumăratelor generații de luptători și martiri căzuți și ohinuți pentru dreptatea și împlinirea unității noastre naționale.

4) Față de situația grea creată statului român în lupta lui cu revizionismul, de aceste declarații, comitetul central al „Ligii Antirevizioniste Române“ cere imperios guvernului țării imediata dezavurare și demiterea din înaltul post pe care l'ocupă, a acestui ministru trădător de țară.

În cazul când nu se va da un răspuns public revoltat această legitimă satisfacție, „Liga Antirevizionistă Română“ invită comitetele și secțiunile din întreaga țară, precum și toate societățile

care-au aderat la acțiunea „Ligii Antirevizioniste“ să convoace pe membrii lor spre a aviza la măsurile reclamate de această gravă situație.

Totodată hotărăște ca în ziua de 24 Ianuarie să se țină

Politică minoritară și drepturi istorice

Sub acest titlu d. profesor Nicolae Iorga, semnează în „Universul“ de Crăciun următoarele:

Ceia ce s'a spus la Camera de d. Victor Iamandi e desigur o greșală.

Aceasta din mai multe puncte de vedere.

Nu orice lucru se spune oricând. În momentul când Ungaria freacă de irentism, când ea stă sub acuzația pregătirii unui asasinat politic, nu se fac amabilități în această direcție.

Al doilea, nu din orice loc se spun anume lucruri.

Nu se putea afirma din locul de unde vorbea d. Iamandi că sunt mai multe politici față de minoritățile pe care toate regimurile le-au tratat ca în nici un alt stat succesor.

În al treilea rând, d. Iamandi vorbește de lucruri pe care nu le știe. Nu toate ora-

șele le-au făcut Sașii, ci numai cetățile, iar târgurile sunt de creațiune populară, deci și românească.

Drepturile istorice sunt un lucru relativ. Acelea care vin din cucerire sunt la discreția hazardului altei cuceriri. Colonizarea ungurească nu s'a făcut dintr'un exces de vitalitate a Ungurilor, ci pe sărite, unde era o mină, unde era un punct capabil de a fi apărut.

De jur împrejur, pânza populației românești.

Ea a dat Ardealului sub dinastia angevină, pe viteji, cavaleri, prin cari s'a apărut țara.

Ea a dat locuitorii tuturor suburbiilor, Măierii din Măieri (de unde Măiorescu).

Ea a dat funcționarii regimului austriac.

Ea va da o nouă burghezie țării sale de baștină.

N. IORGA

Studentimea și d. Iamandi

„Uniunea națională a studenților creștini români“ ne trimite următorul comunicat:

„Uniunea națională a studenților creștini români, pusă în fața uluitoarelor declarații făcute în parlament de către ministrul propagandei, își manifestă nesfârșita sa indignare și afirmă:

1. Nu există continuitate istorică maghiară sau străină în orașele din Ardeal; există cel mult o nedreptate istorică, cu atât mai vinovată și mai gravă, cu cât este de lungă durată.

2. Dintr-o ocupație nedreaptă, fie ea chiar milenară, nu derivă nici un drept pentru uzurpator, — oricare ar fi el — ci numai dreptul vesnic și nemuritor al celui deposedat, de a-și revendica proprietatea pe nedrept răstulă. Pentru că teritoriul dintre Nistru și Tisa este proprietate inalienabilă și imprescriptibilă a neamului românesc și acesta își poate revendica dreptul său în fața lumii, chiar după un număr infinit de ani de stăpânire nedreaptă, cum și l-a revendicat asupra Ardealului, după o mie de ani de ocupație și împilare maghiară.

3. Psihoza naționalistă, împotriva căreia se ridică necugetatul ministru român, nu este decât continuarea sfântului entuziasm dela 1916, care ne-a redat Ardealul și care continuă să ceară — și va dobândi — repararea în întregime a nedreptăților seculare pe cari le-a suportat poporul român, adică repunerea lui în situația de stăpân indiscutabil al țării sale, cu orașe, cu ape, cu munți.

4. Studentimea română creștină dela toate universitățile condamnă nepermisa esire a unui ministru român și chiamă la luptă conștientă acestei nații, pentru că orice oră de tolerare a celui vizat, în postul de ministru al României, constituie o desonoa-

re în plus pe fruntea noastră și o palmă pe obrazul sfânt al morților.

Președinte,
TRAIAN COTIGA

Studentimea română care a fost întotdeauna insufletită de frumoase sentimente patriotice a știut și de astădată, să ia demnă atitudine.

Comunicatul pe care l-a redactat pentru a înfiera uilarea de sine a unui zvăpăiat incorigibil, constituie, împreună cu glasul presei conștiente și cu reprobarea dată ieșirii incalificabile a ministrului care și pune un succes al vanității personale mai presus decât cel mai sfânt dintre drepturile neamului, un foc de baraj nu numai pentru înlăturarea Iamandiului, ci și pentru toți aceia cari ar mai atenta la vre-un drept al nostru, sau la curățenia sentimentelor noastre de români, — mândri de originea și de istoria noastră.

P.

Un protest al Străjerilor României

Organizația patriotică „Străjerii României“ luând cunoștință din ziare despre unele declarații făcute în Parlament de d. ministru Iamandi, protestează cu toată indignarea contra afirmațiilor inexacte, ignorante și păgubitoare statului nostru românesc, făcute de acest domn ministru.

Cere opiniei publice românești să infiereze fără cruțare gestul nesocotit, iar conducătorilor politici, să-și aleagă, — cel puțin de aci înainte, — colaboratorii, dintre românii bine pregătiți pentru locurile de răspundere.

Organizația patriotică „Străjerii României“ Arad

Lăudabila activitate a Reuniunii femeilor: „Sf-ta Maria“ din Arad

Reuniunea „Sf-ta Maria“, a femeilor române unite, din Arad, deși nu de mult înființată, a dat dovadă că-și înțelege menirea. Astfel, ieri, Duminică, după oficierea serviciului religios, a avut loc la clubul „Sf. Pavel“ din str. M. Eminescu No. 6, serbarea pomului de Crăciun, făcută pentru copiii și oamenii săraci din parohie. Nu numai sala ci și curtea au fost pline de cei ce-au venit să-și ia darurile și de cei ce-au organizat această creștină-serbare. S'au distribuit cu această ocazie alimente lemne și îmbrăcăminte.

După amiazi la orele 5, în același loc, a conferențiat reverendisimul părinte dr. Nicolae Brânzeu canonic la Episcopia Lugojului, despre „Apostolatul femeii și femeii muncitoare în ogrul lui Hristos“.

Dând pilde frumoase, d-sa vorbește despre credință și apostolat, despre falsa religiozitate a femeii și despre scopul femeii ca mamă.

Acestui ultim capitol, d-sa îi dă o atenție deosebită, accentuând că „azi femeia trece numai pentru ea, uitând să mai fie mamă“.

Aceasta e și cauza că se înregistrează o atât de mare scădere a natalității în Banat și Crișana.

„Casa fără copii — spune conferențiarul — e ca o grădină fără flori, ca un stup fără albine, ca un codru fără pășări...“

În altă ordine de idei, ocupându-se de binele ce-l datorim apropiatului nostru, arată aberațiile ce se

fac, dând ca exemplu „cultul căinelui...“

„Sunt oameni, — spune d-sa, — cari-și fac din căine un idol...“

Îi rezervă camere amenajate special, cu servitori la dispoziție, îi dau cele mai alese mâncăruri; iar de se întâmplă să se îmbolnăvească, sunt chemați cei mai renumiți medici. La moarte îi lasă moșteniri... și, de moare căinele întâi, îi ridică până și statuie...

Desigur că în astfel de case, — n'ai să vezi copii“

În încheiere, d-sa, se ocupă de apostolatul colectiv, al femeilor organizate și sfârșeste aducând laude, sfaturi și mulțumiri reuniunii Sf-ta Maria“.

Părintele protopop Iosif Popa, a mulțumit atât membrilor reuniunii, pentru activitatea ale cărei rezultate sunt mai mult decât satisfăcătoare și pentru inițiativa de a se aduce cât mai des conferențieri, cari să întregescă hrana spirituală a enoriașilor parohiei, cât și conferențiarului, reverendisimului părinte, dr. Nicolae Brânzeu.

A. P.

ABONAMENTE :

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.

Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituțiile particulare și administrațiile publice : lei 1500 anual

Ce surpriză vă aduce îngerul la Crăciun sau la Anul Nou

Un loz norocos al loteriei de Stat

Cumpărați un loz, fiindcă

dacă aveți noroc, aveți și

sărbători frumoase și anul

norocos.

Colectori principali

Arad. Al. Goldschmidt.
Cassa de păstrare generală
Brașov. Al. Enkelhard.
(Fortuna).

Cluj. Banca Iiescu S. A.
Economia succ.
Instituție comercială de credit

Oradea. Banca Dacia
Banca Union

T-g. Mureș. Ernest Révész
Timișoara. Banca Centrală.
Banca de scont
Banca Timișoarei.

